

בש"פ 4362/22 - מדינת ישראל נגד פראס טוטח

בבית המשפט העליון

בש"פ 4362/22

בש"פ 4372/22

לפני: כבוד השופטת ג' כנפי-שטייניץ

העוררת ב-בש"פ 4362/22 מדינת ישראל
והמשיבה ב-בש"פ 4372/22:

נ ג ד

המשיב ב-בש"פ 4362/22 פראס טוטח
והעורר ב-בש"פ 4372/22:

עררים על החלטותיו של בית המשפט המחוזי
בירושלים ב-מ"ת 39536-03-22 מיום 26.6.2022
ומיום 11.4.2022 שניתנו על-ידי השופטת ת' בר-אשר

תאריך הישיבה: כ"ט בסיון התשפ"ב (28.6.2022)

בשם העוררת ב-בש"פ 4362/22

והמשיבה ב-בש"פ 4372/22: עו"ד ארז בן-ארויה; עו"ד רינת בן-יעקב

בשם המשיב ב-בש"פ 4362/22

והעורר ב-בש"פ 4372/22: עו"ד קוטינה חמזה

החלטה

לפני ערר המדינה (להלן: העוררת) על החלטת בית המשפט המחוזי בירושלים במ"ת 39536-03-22 (השופטת ת' בר-אשר) מיום 26.6.2022, בגדרה הורה על שחרורו של הנאשם (להלן: המשיב) לחלופת מעצר בתנאים מגבילים. כן לפני ערר המשיב על החלטת בית המשפט המחוזי מיום 11.4.2022 בה נקבע כי קיימות ראיות לכאורה להוכחת העבירות המיוחסות לו.

עיקרי כתב האישום ותמצית ההליכים בבית המשפט המחוזי

1. ביום 18.3.2022 הוגשו נגד המשיב ונגד שלושה נאשמים אחרים כתבי אישום כחלק מפרשה שעניינה פעילות "אזרחית" של ארגון החמאס לגיוס והעברת כספים לטובת משפחות פעילי חמאס ומשפחות שהידים.
2. על-פי הנטען בכתב האישום בעניינו של המשיב, במשך כעשור, בין השנים 2012-2022, פעל המשיב לגיוס כספים מגורמים שונים עבור עמותת "לג'נאת אל קודס", היא עמותה רשומה שמטרותיה הן איסוף כספים ומתן צדקה לנזקקים וכן סיוע בפעילויות תרבות לנזקקים. העמותה נוהלה בתקופה הרלוונטית לכתב האישום בידי חאלד סבאח, פעיל בארגון חמאס (להלן: חאלד). באותן שנים העביר המשיב לחאלד סך של כ-100,000 ₪ בכל שלושה חודשים, ובסך הכל גייס כ-4 מיליון ₪. זאת בידעו כי הכספים מועברים למשפחות שהידים ויתומים המזוהים עם ארגון החמאס; שמטרות העמותה הן קידום מטרות החמאס; וכי חאלד בעצמו הוא פעיל חמאס. עוד נטען בכתב האישום כי עובר ליום 24.12.2021 גייס המשיב סך של 70,200 ₪ וניסה להעבירם לחאלד, אך נעצר על-ידי המשטרה. בגין המעשים המתוארים יוחסו למשיב עבירות של איסור פעולה ברכוש למטרות טרור לפי סעיף 31(א) לחוק המאבק בטרור, התשע"ו-2016 (ביחס לתקופה שבין 1.11.2016-31.12.2020); להלן: חוק המאבק בטרור, וכן איסור פעולה ברכוש למטרות טרור לפי סעיף 8 לחוק איסור מימון טרור, התשס"ה-2005 (ביחס לתקופה שבין 4.2.2012-31.10.2016).
3. עם הגשת כתב האישום הוגשה בקשה למעצרו של המשיב ושלושת הנאשמים האחרים עד לתום ההליכים נגדם. בעיקרו של דבר נטען בבקשה כי הראיות מבוססות על הפללתו של המשיב בידי חאלד, על גרסתו של המשיב ועל עדויות נוספות. עוד נטען, כי מעשיו של המשיב מקימים חשש ממשי, לפיו שחרורו יסכן את ביטחון המדינה, וכי נוכח עבירות הביטחון המיוחסות לו קמה נגדו חזקת מסוכנות סטטוטורית. כן צוין כי המשיב הורשע בשנת 2005 בבית משפט צבאי בעבירות ביטחוניות שונות, ומכאן שלא ניתן להשיג את מטרות המעצר אלא מאחורי סורג ובריה.
4. המשיב כפר בקיומן של ראיות לכאורה שיש בהן כדי לבסס את המיוחס לו בכתב האישום. עיקר טענותיו של המשיב היו כי הוא מעולם לא עסק בגיוס כספים לעמותה הישראלית המפורטת בכתב האישום, כי אם לעמותה בעלת שם דומה אשר רשומה בירדן, וכי עסק רק בפעילות הומניטרית שכללה איסוף כספי תרומות לנזקקים ויתומים. עוד טען כי כספי התרומות שאסף תועדו בקבלות שפירוטו, בין היתר, את פרטי מקבלי התרומות. המשיב הוסיף וטען, כי אף אם יוכח שפעל באמצעות העמותה הישראלית, הרי שאין בידי העוררת ראיות המוכיחות כי ידע על פעילותה של העמותה למטרות טרור או כי התכוון לפעול למטרה זו. עוד טען המשיב כי אין להסתמך על הודעותיו של חאלד, לאור הסתירות בגרסאותיו. לעניין הכסף שנתפס טען, כי זה נועד לרכישת רכב. המשיב הוסיף וטען כי הגשת כתב האישום נגדו עולה כדי אכיפה בדרגית, משנחקרו תורמים ומתרימים נוספים נגדם לא הוגש כתב אישום. לחלופין טען, כי ככל שייקבע כי ישנן ראיות לכאורה להוכחת המיוחס לו וכי מתקיימת בעניינו עילת מעצר, יש לבחון אפשרות לשחרורו לחלופת מעצר בביתו בשכונת בית חנינה או בבית אמו בשכונת שועפא.

5. לאחר שקיים דיון במעמד הצדדים, קבע בית המשפט המחוזי בהחלטתו מיום 11.4.2022, כי קיימות ראיות לכאורה להוכחת המיוחס למשיב. בית המשפט המחוזי ביסס את החלטתו על הודעותיו של חאלד, שסיפר על פעילותה של העמותה ובתוך כך על הקשר שלה לחמאס, ובפרט על כך שהכסף שגויס נועד בחלקו ליתומים ולמשפחות שהידים ואסירים, ובחלקו האחר ליתומים שאינם מזוהים עם ארגון החמאס על מנת לשוות לעמותה נופך חוקי שלא יעורר חשד. בעניינו של המשיב ציין חאלד בהודעותיו, כי המשיב ידע על כך שהוא פעיל חמאס וכי הכסף שגויס והעביר לעמותה נועד למשפחות וליתומים המזוהים עם ארגון החמאס. כן ידע כי פעילות העמותה היא פעילות "דעווה" של החמאס. חאלד הוסיף ומסר כי סכומי הכסף שהיו ברשותו של המשיב בעת שנעצר (כ-70,000 ₪), נועדו לעמותה. בית המשפט המחוזי פירט בהחלטתו גם את גרסת המשיב אשר אישר כי החל משנת 2006 הוא אוסף תרומות לאגודת הצדקה שמנהל חאלד, וכי הוא מעביר לחאלד כ-100,000 ₪ מידי 3 חודשים.

6. עוד ביסס בית המשפט המחוזי את החלטתו על ראיות נוספות שנאספו בעניין הכסף המזומן בסך 70,000 ₪ שנתפס ברשות בנו בן ה-12 של המשיב, כשהגיע עם אביו לתפילה בהר הבית. ראיות אלה כללו מסרונים שהוחלפו בין חאלד למשיב, וכן את חקירת חאלד בה הסביר, כי הסכום האמור נועד לעבור אליו וכי הוא אינו יודע מדוע המשיב משקר בעניין זה. בית המשפט המחוזי הוסיף ובחן את גרסתו של המשיב לפיה הסכום האמור נועד לרכישת רכב ומצא כי זו נסתרת מן הראיות כפי שפורטו בהחלטתו. עוד נדחתה טענת המשיב, כי הכספים שאותם העביר משך שנים נועדו לשמש את העמותה הירדנית, תוך שנקבע שטענה זו אינה מעלה או מורידה. בית המשפט המחוזי ציין בהקשר זה, כי ישנן ראיות התומכות בכך שהמשיב העביר את הכספים לידי חאלד, בודעו שהוא איש חמאס המנהל את העמותה גם למטרות שאינן כשרות.

7. בית המשפט המחוזי הוסיף וציין בהחלטתו כי אין רלוונטיות לטענת המשיב כי העמותה לא הוכרזה כארגון טרור, שכן די בראיות לפיהן פועלת העמותה לקידום מטרות החמאס. עוד ציין כי אין מקום להידרש, בשלב זה, לטענות המשיב לאכיפת בררנית אותן יש להעלות במסגרת ההליך העיקרי. בית המשפט המחוזי הוסיף, כי יש בעובדה שהמשיב הורשע בעבר בבית המשפט הצבאי יהודה בעבירות ביטחוניות, כדי לחזק את היותו פעיל בארגון טרור.

8. על יסוד כל האמור, קבע בית המשפט המחוזי כי ישנן ראיות לכאורה להוכחת אשמתו של המשיב, וכי קמה עילה למעצרו לנוכח חזקת המסוכנות הסטוטוטורית הקיימת בהתייחס לעבירות הביטחוניות בהן הואשם. בית המשפט המחוזי ציין, כי בנסיבות כגון דא, משמדובר בעבירות שעניינן סיוע לארגון טרור, בדרך כלל אין מקום לבחינת חלופת מעצר. עם זאת הוסיף כי ניתן לבחון חלופת מעצר בעניינו של המשיב מאחר שאין מדובר בנאשם העיקרי או פעיל מרכזי בעמותה. מכאן נקבע שיש לבחון את חלופת המעצר שהציע המשיב - מעצר בית בביתו או בבית אמו, באמצעות שירות המבחן.

9. ביום 25.5.2022 הגיש שירות המבחן תסקיר מעצר בעניינו של המשיב, אך משהתברר כי הוא מבוסס על מסד עובדתי שגוי, הורה בית המשפט המחוזי על עריכת תסקיר חדש באמצעות קצין מבחן אחר. בהתאם לכך, הוגש תסקיר חדש בעניינו של המשיב ביום 22.6.2022. בתסקיר שהוגש נמצא כי אין בחלופת המעצר שהוצעה כדי לאיין את המסוכנות הנשקפת מהמשיב. שירות המבחן ציין כי קיים פער משמעותי בין האופן שבו תיאר המשיב את אורח חייו ועמדותיו ובין המעשים המיוחסים לו. עוד ציין, כי המשיב טשטש ומסר מידע מצומצם ומגמתי ביחס לעמדותיו האידאולוגיות, וכי הוא מביע עמדה קורבנית ומצמצמת ביחס לנסיבות מעצרו. גורמים אלה, לדעת שירות המבחן, מצביעים על סיכון להישנות התנהגות פורצת גבולות. באשר למפקחות שנבדקו - אמו של המשיב ורעייתו - נקבע כי השתיים אינן מתאימות לשמש כמפקחות. צוין כי חרף קרבתן למשיב, הן אינן מודעות לנסיבות עברו הפלילי או למיוחס

לו כיום, כי הן נוקטות עמדה מצמצמת ומטשטשת ביחס להתנהלותו הבעייתית של המשיב, וכי על-פי התרשמות שירות המבחן, אין הן יכולות לשמש גורמי פיקוח משמעותיים ומציבי גבולות, לזהות מצבי סיכון בהתנהלותו או למנוע פעילות בעייתית מצדו. על רקע האמור, לא בא שירות המבחן בהמלצה לשחרורו של המשיב לחלופה המוצעת.

10. לאחר קבלת התסקיר, ביום 26.6.2022, קיים בית המשפט המחוזי דיון בעניינו של המשיב. לאחר שמיעת טענות הצדדים, קבע בית המשפט המחוזי כי מקובלת עליו טענת בא כוח המשיב כי "תוכן התסקיר אינו מתיישב עם מסקנתו וכי אין כל הנמקה רצינית, אם בכלל, על שום מה אמו ואשתו של המשיב לא יוכלו לשמש עבורו חלופת מעצר סמכותית ומציבת גבולות". בית המשפט המחוזי ציין כי אכן יש מקום לשקול את המלצת שירות המבחן בהיותו הגורם המקצועי הבוחן את אפשרות השחרור לחלופה, אולם בסופו של דבר ההכרעה מסורה לבית המשפט. לאור האמור, ובהתחשב בכך שחלקו של המשיב בפרשה מצומצם באופן משמעותי מחלקם של הנאשמים האחרים, כי העבירות בהן הוא מואשם בעלות חומרה פחותה מהעבירות בהן הואשמו יתר הנאשמים בפרשה, וכן בשים לב לגילו של המשיב, עיסוקו, לעובדה שמזה שנים רבות לא היה מעורב בפלילים, קבע בית המשפט המחוזי כי ניתן להורות על שחרורו לחלופה. באשר לבקשת העוררת לחקור את אמו ורעייתו של המשיב, נקבע כי אין מקום לאפשר את החקירה דנן, משהן נבדקו פעמיים על-ידי שירות המבחן.

11. לאור כל האמור, הורה בית המשפט המחוזי כי המשיב ישוחרר למעצר בית מלא בביתו, בפיקוח רעייתו ואמו. כן נקבע כי המשיב לא יצור קשר עם מי מהמעורבים בפרשה, וכי המשיב יהיה רשאי לצאת רק לדיונים בבית המשפט או לחקירת משטרה, אם יהיה צורך בכך. עוד נקבע כי להבטחת תנאי שחרורו יחתמו אמו ורעייתו על ערבות בסך 10,000 ₪, וכי המשיב יחתום על התחייבות עצמית בסך 10,000 ₪, וכן יפקיד סך של 15,000 ₪ במזומן.

מכאן העררים שלפניי.

טענות הצדדים

12. לטענת העוררת שגה בית המשפט המחוזי בהחלטתו לשחרר את המשיב לחלופת מעצר בביתו, משנקבע כי קיימות ראיות לכאורה להוכחת המעשים המיוחסים לו - מעשים בהם גלום סיכון ממשי לביטחון המדינה אשר בוצעו לאורך כעשור. נטען כי גם תסקיר שירות המבחן שנערך בעניינו של המשיב מוביל למסקנה ברורה, ולפיה לא היה מקום לשחררו לחלופת מעצר בביתו. עוד נטען, כי הנימוקים ששימשו את בית המשפט המחוזי לטובת שחרורו ממעצר, בהם גילו, עיסוקו, ועצם העובדה שלא הסתבך בפלילים משך 17 שנים, דווקא צריכים להיזקק לחובתו, בשים לב לכך שמדובר בפעילות מתוכננת ומאורגנת שמשתרעת על פני עשור, בהיקף כספי משמעותי ביותר ובמגע ישיר עם פעיל חמאס המנהל את העמותה.

13. עוד מוסיפה העוררת, כי אין בעובדה שנאשמים אחרים בפרשה שוחררו ממעצר כדי להטות את הכף לטובתו, שכן מידת הגבלת החירות נגזרת מהערכת הסיכון הקונקרטית, ובנסיבות דנן העוררת סבורה כי לא ניתן ליתן אמון במשיב, כפי שאף מלמד תסקיר שירות המבחן. באשר לסטיית בית המשפט המחוזי מהמלצת שירות המבחן נטען, כי אכן ההחלטה הסופית היא של בית המשפט, אשר איננו מחויב לקבל את עמדת שירות המבחן ככתבה וכלשונו. עם זאת נדרשים טעמים כבדי משקל שמצדיקים סטייה מהמלצה שלילית כאמור, שאינם מתקיימים במקרה דנן. טענה זו מקבלת משנה תוקף בשים לב לכך שבית המשפט המחוזי קבע מחד גיסא, שהמלצות שירות המבחן בקשר להתאמתן

של המפקחות אינן נכונות; ומאידך גיסא, שלל מן העוררת את האפשרות לחקור אותן במהלך הדיון בקובעו כי הן נבחנו כבר פעמיים על-ידי שירות המבחן. על רקע דברים אלה נטען, כי יש לבטל את החלטת בית המשפט המחוזי מיום 26.6.2022 ולהותיר את המשיב במעצר מאחורי סורג ובריח.

14. מנגד, משיג המשיב על החלטתו של בית המשפט המחוזי בכך שקבע, כי מתקיימות בעניינו ראיות לכאורה להוכחת העבירות המיוחסות לו. לטענתו, הוא מעולם לא אסף תרומות עבור העמותה הישראלית המפורטת בכתב האישום, וכל התרומות שאסף מקרובי משפחתו הועברו לגוף ירדני, שקרוי בשם דומה. עוד טען כי כל תרומה שאסף תועדה באמצעות שטרי קבלה המפרטים את פרטי הנתרמים. לחילופין טען המשיב, כי אף אם יוכח שפעל במסגרת העמותה הישראלית, ממילא אין בחומר החקירה ראיות לכאורה, ולפיהן העמותה קשורה לחמאס. עוד טען המשיב, כי העבירה שמיוחסת לו לפי סעיף 31(א) לחוק המאבק בטרור היא עבירת מטר, ומכאן שנדרש להוכיח כי היה מודע והתכוון לסייע, לקדם או לממן ארגון טרור - דבר שלא הוכח בעניינו. כן טען המשיב, כי לא ניתן להרשיעו בעבירות שמיוחסות לו, אף משום שהעמותה עצמה אינה עולה כדי "ארגון טרור" לפי ההגדרות שנקבעו בחוק המאבק בטרור. המשיב הוסיף וטען כי שגה בית המשפט המחוזי משלא נתן משקל ראוי לסתירות הקיימות בגרסאות שמסר חאלד, וכן כי הופלה לרעה ביחס ליתר הנאשמים בפרשה באופן שעולה כדי אכיפה בררנית.

דין והכרעה

15. לאחר שעיניתי בעררים ובצרופותיהם, ושמעתי את טענות באי כוח הצדדים בדיון שנערך לפניי, הגעתי לכלל מסקנה כי דין ערר המדינה להתקבל. בהתאם, דין ערר המשיב להידחות.

16. כאמור, בית המשפט המחוזי קבע בהחלטתו מיום 11.4.2022, כי קיימות ראיות לכאורה להוכחת העבירות המיוחסות למשיב בכתב האישום, ועל כן קמה עילה למעצרו. בית המשפט המחוזי ערך דיון מקיף ומפורט בסוגיית הראיות לכאורה, מסקנותיו נטועות היטב בחומר הראיות ולא נמצאה עילה להתערב בהן. בית המשפט המחוזי סמך את החלטתו על הודעותיו של חאלד, אשר אישר כי מטרת העמותה היתה ליתן סיוע למשפחות נזקקות ובהן משפחות שהידים ואסירי חמאס, ואף קשר את המשיב לפעילות גיוס הכספים של העמותה בידעו כי הכספים מיועדים למשפחות וליתומים המזוהים עם ארגון החמאס.

17. כך, למשל, השיב חאלד בחקירה משנשאל בדבר הקשר שלו למשיב - "פראס טוטח [המשיב] מירושלים בשנות השלושים משתייך לחמאס ומעביר לוועדת 'אלזקאה' סכום של 100,000 ₪ לטובת תכנית היתומים במסגרת וועד 'אלזקאה' [...] מאוד חשוב לארגון חמאס לדאוג ליתומים והנזקקים, לבני השהידים ולמשפחות האסירים" (ראו: הודעה מיום 25.2.2022, שורה 102). דברים דומים נאמרו על-ידי חאלד בהודעה נוספת שמסר ביום 3.3.2022, כשנדרש לספר על אודות המשיב - "כפי שמסרתי בחקירה הקודמת פראס מוסר לי בערך סכום של 100,000 שקל כל 3 חודשים מזה 10 שנים וזה היה בהדרגתיות, פראס יודע שאני משתייך לחמאס, פראס מוסר לנו את התרומות והוא יודע שהכסף ליתומים ולמשפחות הנזקקות וגם יודע שפעילות הוועדה הנה פעילות 'דעווה' של חמאס ופראס היה עצור על חמאס בשנת 04" (ראו: שורה 45 להודעה האמורה). והדברים מדברים בעד עצמם.

18. לגרסתו של חאלד מתווספת גרסתו של המשיב אשר אישר כי הוא אוסף תרומות ליתומים בסך כ-100,000 ₪ ומעביר אותן מדי 3 חודשים לחאלד באופן אישי (ראו: הודעותיו של המשיב מהימים 6.3.2022 ו-10.3.2022). בית

המשפט המחוזי הוסיף וציין, כי הן תכתובת המסרונים בין חאלד והמשיב, והן הסכום שנתפס ברשות בנו של המשיב, עת הגיע עם אביו להר הבית, מאמתים את הסכום התלת חודשי שהיה על המשיב להעביר לחאלד באותה עת. אשר ליתר טענותיו של המשיב בנוגע לאכיפה בררנית, לסתירות בגרסתו של חאלד וכן לכך שלא הוכח כי העמותה היא "ארגון טרור", כפי ההגדרה בחוק המאבק בטרור - הרי שטענות אלה נטענו, נדונו וניתן להן מענה הולם בהחלטתו של בית המשפט המחוזי מיום 11.4.2022.

19. משנמצא כי קיימות ראיות לכאורה, קמה גם עילה למעצרו של המשיב. בית משפט זה עמד לא אחת על ההיבטים המיוחדים של פעילות הנושאת אופי אזרחי-חברתי במסגרתם של ארגוני טרור, ובפרט ביחס לגיוס כספים, כפי שנעשה בענייננו-אנו:

"חלק מן הפעילות 'האזרחית' עניינה בגיוס כסף ומשאבים אשר מיועדים להיות מתורגמים במישרין לפעילות בעלת אופי צבאי. עם זאת, לא אחת הפעילות 'האזרחית' של ארגוני הטרור מיועדת ל'הכשרת הלבבות', היינו לפעילות של חינוך ורווחה שנועדה לגייס אהדה לארגון הטרור ולפעיליו כטובים ומיטיבים, וזאת על מנת ליצור תשתית לפעילותו העתידית של הארגון. בשל זיקה זו בין הדברים, לא ניתן לשפוט פעילות 'אזרחית' כאמור רק ביחס למעשים שהיא כוללת בפועל, אשר עשויים להיות, בעומדם לבדם, רצויים או חיוביים" (ע"פ 1784/14 עאשור נ' מדינת ישראל, פסקה 38 (3.9.2015)).

וכן כי:

"פעילות של ארגון טרור - גם כאשר היא מקיפה מעשים לגיטימיים לכאורה - נשארת פעילות אסורה, והדברים אמורים גם במימון של אותם מעשים. כמה טעמים לדבר. ראשית, כפי שצוין, פעילותם של ארגוני הטרור מבוססת, במידה רבה, על גיוס תומכים באמצעות סיוע לאוכלוסיות מוחלשות. מבחינה זו, מתקיים בין המרכיבים השונים בפעילות החמאס יחס של סינרגיה, באופן שהאחד מחזק את חברו. שנית, במישור המעשי, קשה 'לעקוב אחר הכסף' ולבדוק בכל מקרה ומקרה מה השימוש שנעשה בו. כסף העובר דרך צינורות המימון של ארגון הטרור חזקה עליו שנועד לסייע לפעילותו. והצדקה - מה יהא עליה? התשובה היא פשוטה: הרוצה לעסוק בצדקה - יעשה זאת שלא באמצעות ארגון השולח ידיו גם במעשי טרור אלימים" (שם, בפסקה 41).

ראו לעניין זה גם את הדברים שנכתבו בבש"פ 6552/05 עבידאת נ' מדינת ישראל, פסקה 11 (17.8.2005); בבש"פ 9577/11 זלום נ' מדינת ישראל, פסקה י"א (9.1.2012); בבש"פ 5166/17 מדינת ישראל נ' מחאג'נה, פסקה 23 (29.6.2017); בבש"פ 5781/17 מדינת ישראל נ' אגבריה, פסקה 24 (26.7.2017).

20. בית המשפט המחוזי סבר בענייננו, כי ניתן לתת מענה למסוכנות הנשקפת מהמשיב באמצעות חלופת מעצר של מעצר בית בפיקוח אמו ורעייתו. סבורני כי לנוכח האמור בתסקיר המעצר, באשר לאי-התאמתן של האם והרעייה לשמש כמפקחות, מסקנתו של בית המשפט המחוזי בעניין זה מוקשית. כידוע, תסקיר שירות המבחן משמש כלי עזר בידי בית המשפט לצורך גיבוש החלטתו בשאלת ההיתכנות לשחרורו של נאשם לחלופת מעצר. אכן, כפי שצוין בית המשפט המחוזי, בית המשפט אינו מחויב באימוץ מסקנתו של שירות המבחן ואין באמור בתסקיר כדי לכוול את שיקול דעתו (ראו: בבש"פ 2221/20 מדינת ישראל נ' פלוני, פסקה 9 (30.3.2020)). ואולם, בית משפט זה עמד, לא אחת, על כך שנדרשים טעמים כבדי משקל לסטייה מהמלצה שלילית של שירות המבחן (ראו: בבש"פ 6824/19 פלוני נ' מדינת

עמוד 6

ישראל, פסקה 6 (28.10.2019); בש"פ 2870/21 איסקוב נ' מדינת ישראל, פסקה 6 (4.5.2021); בש"פ 449/22 אבו חמיד נ' מדינת ישראל, פסקה 15 (2.2.2022) ורבים אחרים). בענייננו, בית המשפט המחוזי בחר שלא לסמוך על המלצות התסקיר לעניין אי-התאמתן של המפקחות למלאכת הפיקוח, אך לא מצאתי כי ניתן בהחלטתו טעם מספק, לא כל שכן טעמים כבדי משקל המצדיקים סטייה ממסקנותיו.

21. שירות המבחן עמד בתסקירו על כך שהמפקחות שהוצעו, על אף קרבתן למשיב, אינן מודעות לנסיבות עברו הפלילי, אינן מודעות די הצורך למיוחס לו כיום ונוקטות גישה מצמצמת סביב התנהלותו הבעייתית. התרשמות זו מתיישבת עם מסקנתו כי במצב דברים זה אין ביכולתן, כמפקחות, לזהות מצבי סיכון ולמנוע ביצוע עבירות דומות לאלה העומדות ביסוד ההליך הפלילי שננקט נגדו. זאת בפרט עת מדובר באיסוף תרומות והעברתן, פעילות הנחזית להיות לגיטימית על פניה. אוסיף כי בית המשפט המחוזי לא מצא לנכון להתרשם מן המפקחות באופן ישיר ואף דחה את בקשת העוררת לחקור אותן במסגרת הדיון שנערך לפניו. ככל שהמפקחות היו נחקרות ייתכן שניתן היה להתרשם באופן בלתי אמצעי מהתאמתן או אי-התאמתן למשימת הפיקוח ולגבש מסקנות מבוססות יותר בעניין זה. מכל מקום, צירוף הסיכון הנשקף מן המשיב עם אי-התאמת חלופת המעצר המוצעת בהתאם למסקנות שירות המבחן, אינו מאפשר להורות על שחרורו לחלופה האמורה.

22. סוף דבר: ערר המדינה מתקבל, החלטתו של בית המשפט המחוזי מיום 26.6.2022 מבוטלת, והמשיב יעצר עד לתום ההליכים נגדו. ערר המשיב - נדחה.

יובהר, כי אין באמור כדי למנוע מן המשיב להגיש בקשה לעיון חוזר ככל שיעלה בידו להציע חלופת מעצר הולמת. בקשה כזו, ככל שתוגש, תיבחן אף היא על-ידי שירות המבחן, ובית המשפט המחוזי יכריע בה לפי שיקול דעתו.

ניתנה היום, ב' בתמוז התשפ"ב (1.7.2022).

ש ו פ ט ת